

De såg arken

180908

Efter att Jesus öppnade dörren till det allra heligaste syntes ljuset från sabbaten, och Guds folk prövades liksom Israels barn prövades för länge sedan, för att se om de ville hålla Guds lag. Jag såg den tredje ängeln peka uppåt och visa dem som var besvikna vägen till det allra heligaste i den himmelska helgedomen. När de i tron går in i det allra heligaste finner de Jesus, och hopp och glädje flödar på nytt. Jag såg dem se sig tillbaka och granska det förgångna, från förkunnandet av Jesu andra ankomst, genom deras erfarenhet ända tills den utpekade tiden 1844 var förbi. De ser sin besvikelse förklaras och glädje och förvissning livar upp dem. Den tredje ängeln har lyst upp det förgångna, det nuvarande och framtiden, och de vet att Gud verkligen har lett dem genom sin förunderliga försyn.

Det visades för mig att återstoden följde Jesus in i det allra heligaste och såg arken och nådastolen, och fängslades av dess härlighet. Så lyfte Jesus arkens lock, och se – stentavlorna med de tio budorden skrivna på dem. De urskiljer de levande orden, men hajar darrande till när de ser det fjärde budet bland de tio heliga föreskrifterna, med ett starkare ljus som lyser på det än på de andra nio, och en halo av härlighet omkring det. De finner inte något där som informerar dem om att sabbaten har blivit avskaffad, eller ändrats till veckans första dag. Budordet lyder som när det uttalades av Guds röst i allvarlig och fruktansvärd storslagenhet på berget, medan blixtar flammade och åskan dundrade. Det är likadant som när det skrevs med hans eget finger på tavlor av sten: "Sex dagar skall du arbeta och uträtta alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är HERRENS, din Guds, sabbat." De är förbluffade när de ser hur de tio budorden har bevarats. De ser dem placerade nära Jehova, överskuggade och beskyddade av hans helighet. De förstår att de har trampat på dekalogens fjärde bud, och hållit en dag som gått i arv från hedningar och papister, istället för den dag som Jehova helgat. De ödmjukar sig inför Gud och sörjer över sina tidigare överträdelser. (Early Writings s. 255)